

[Handelsministeren.]

det private, er det, der her foretages, sammenlignet med tidligere et skridt i liberal retning.

Anker Lau: Den højtærede minister sagde noget om, at vi anså vore ændringsforslag for noget usædvanligt. Jeg må nu indrømme, at det var det ærede medlem hr. Lars M. Olsen, der sagde noget om, at de skridt, vi ville foretage, var noget usædvanlige, og så gik jeg ind på denne tankegang og sagde, at sådan noget gør man en gang imellem, når man skønner, det er fornuftigt og nødvendigt. Men at det skulle være så usædvanligt at fremsætte et forslag, som ikke kommer udefra og ønskes af erhvervene, kan jeg ikke se. Vi er sådan indstillede her i det høje ting, at vi også selv kan få nogle gode ideer en gang imellem. Det, der foreligger her i form af vore ændringsforslag, har erhvervene, da erhvervene naturligvis ikke har kendt dem, ikke haft mulighed for at tage stilling til, det er der ikke noget at sige til.

Vi mener principielt, at de ændringsforslag, vi har stillet, er mere liberale end det lovforslag, ministeren har fremsat. Jeg skal gerne erkende, at ministerens forslag er et skridt i den rigtige retning i forhold til tidligere, men intet kan gøres for godt. Det, der i virkeligheden — bortset fra selve den administrative ramme — støder os, er hele den fuldkomne himmelblå bemyndigelse til næsten hvad som helst, at der ikke i loven må være den mindste ramme for noget som helst, hverken for beløb eller for renten eller for forholdet mellem de grupper, der skal nyde godt af loven. Der må intet stå i loven om det. Det er her, jeg synes det dog også må være i ministerens interesse at få sådanne begrænsninger ind i loven, at der er grænser for de krav, der kan rejses over for den højtærede minister. Det synes jeg dog var noget, man burde kunne snakke om, men det er altså ikke hidtil lykkedes.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen var inde på noget af det samme. Det har dog aldrig været retsforbundets program, at bemyndigelser skulle være så vide som overhovedet muligt. Tværtimod har jeg altid haft indtryk af, at retsforbundet i høj grad var imod bemyndigelseslove. Når

vi nu får en lov, der er så vid i sine rammer, som vi aldrig før har kendt en lov, og der er et rimeligt ønske om at få sat visse grænser for de økonomiske bemyndigelser, man vil give ministeren, kunne man dog vente at få nogen støtte i alt fald fra retsforbundet i denne sag.

Jeg skal ikke sige ret meget til det ærede medlem hr. A. C. Normann, for det, jeg allerede har sagt, dækker det meste af det, jeg ville sige i mit svar til det ærede medlem. Det var imidlertid, ligesom det ærede medlem hr. A. C. Normann skød os i skoene, at vi ikke havde tid til at gøre vort arbejde ordentligt. Det vil jeg gerne afvise. Når vi ikke har haft tid til at få de pågældende ting undersøgt og bearbejdet, har det været af hensyn til den højtærede ministers rejse. Det er den, vi har ønsket at tage hensyn til, og det synes jeg ikke man skal bebrejde os. Men som sagt, hvis der er vilje til at gennemføre noget af det, jeg har nævnt med hensyn til beløbsrammerne o. s. v., noget som dog de fleste af os anser for rimelige ønsker, hvis der er ønske om at støtte os på disse områder, er der tid dertil mellem den anden og tredje behandling, og selv om den højtærede minister er på rejse, er der dog en udmærket kollega, som kan varetage hans interesser.

Weikop: Jeg vil gerne begynde dér, hvor det ærede medlem hr. Anker Lau slap, nemlig ved det ærede medlem hr. A. C. Normanns bemærkning om, at der ikke var tid til at se på vore forslag, fordi der kunne være forskellige — også juridiske — spørgsmål, som ikke kunne afklares af tidsmæssige grunde.

Jeg synes, det er meget kedeligt, at befolkningen skal få det indtryk, at vi af tidsmæssige grunde ikke her i folketinget kan gennemprøve et forslag. Der havde jo i virkeligheden ikke været noget som helst i vejen for, at den gamle lov kunne være forlænget en måned. Så ville vi have haft tid dertil. Nu har det formet sig sådan, at den højtærede minister skal rejse, og at man gerne ser disse forhandlinger afsluttet, og så har vi ikke andet at gøre end at stille vore ændringsforslag. Men jeg vil gentage: det har ikke været muligt for os at fremsætte disse ændringsforslag tidligere. Det ærede medlem hr. A. C. Normann ved